

TOEFL ITP® Test Score Descriptors

การสอบ TOEFL ITP® ความหมายระดับคะแนน

ความเข้าใจในการฟัง

ระดับคะแนน TOEFL ITP®	ระดับ CEFR	ระดับความเชี่ยวชาญ
64-68	C1	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> เข้าใจประเด็นหรือวัตถุประสงค์หลักของการบรรยายสั้นๆ ทางวิชาการ หรือ การสนทนาแบบต่อเนื่อง ที่จำเป็นต้องใช้การบูรณาการหรือสังเคราะห์ข้อมูล จำรายละเอียดที่สำคัญที่แสดงในการหารือในสื่อเอกสารทางวิชาการ เข้าใจในการอ้างอิงในลำดับเวลาที่ซับซ้อนและความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลในคำสนทนาสั้นๆ การบรรยายทางวิชาการสั้นๆ หรือ การสนทนาแบบต่อเนื่อง เข้าใจคำศัพท์ที่ยากและที่เป็นนามธรรม ติดตามแนวคิดที่สำคัญในการสนทนาแบบต่อเนื่องหรือ การบรรยายทางวิชาการได้ แม้ว่าจะไม่เข้าใจข้อมูลทั้งหมด
54-63	B2	<p>เมื่อได้ฟังการสนทนาสั้น ๆ ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> บูรณาการข้อมูลในคำสนทนาโต้ตอบกันเพื่อเข้าใจความหมายโดยนัย เข้าใจความหมายของสำนวนที่หลากหลายและความหมายที่เกี่ยวกับภาษาพูด (เช่น “มันน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด” “ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ก็คือ....”) <p>และ เมื่อได้ฟังการบรรยายทางวิชาการสั้น ๆ หรือ การสนทนาแบบต่อเนื่อง ก็สามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> เข้าใจประเด็นหรือวัตถุประสงค์หลักที่กล่าวไว้หรือเน้นอย่างชัดเจน เข้าใจรายละเอียดที่กล่าวไว้ชัดเจนด้วยการเน้นหรือทำเครื่องหมายให้เห็นความสำคัญ
47-53	B1	<p>เมื่อได้ฟังการสนทนาสั้น ๆ ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> เข้าใจคำศัพท์ที่ใช้บ่อยๆ และสรุปหาความหมายของคำศัพท์ที่มีได้ใช้บ่อยๆ เข้าใจสำนวนที่ใช้ทั่วไปและความหมายในภาษาพูด (เช่น “ข้าพเจ้าไม่รู้สิกว่าทำมันได้” “บางทีในโอกาสอื่นๆ”) เข้าใจความหมายโดยนัย (เช่น คำถามโดยนัย ในรูปของคำพูด ข้อเสนอแนะโดยทางอ้อม) ที่มีการเน้นย้ำ เข้าใจหน้าที่ของภาษาสื่อสารทั่วไป (เช่น การเชิญ การขอโทษ การเสนอแนะ) ทราบถึงผู้ที่ถูกอ้างอิงในหลากหลายรูปแบบของคำสรรพนาม (เช่น ของพวกเขา เหล่านี้ ผู้นั้น)
38-46	A2	<p>เมื่อได้รับฟังการสนทนาสั้น ๆ ในสถานการณ์ประจำวัน ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ บางครั้งสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> เข้าใจประเด็นหลักของการสนทนา เข้าใจคำศัพท์พื้นฐาน เข้าใจประเด็นที่กล่าวไว้ชัดเจน ที่มีการเน้นย้ำ หรือ กล่าวซ้ำ เข้าใจคำนำหน้าสำหรับคำสรรพนามพื้นฐาน (เช่น “มัน” “พวกเขา” “ของท่าน”)

การสอบ TOEFL ITP® ความหมายระดับคะแนน

การเขียนและโครงสร้างประโยค

ระดับคะแนน TOEFL ITP®	ระดับ CEFR	ระดับความเชี่ยวชาญ
64-68	C1	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> เข้าใจรูปแบบของกาลกริยาที่ไม่เคยชิน ประโยคแสดงเงื่อนไข และ อนุประโยคลดรูป เช่น “ในขณะที่รับประทานอาหาร” และ “จะไปอย่างไร” ตรวจสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ในประโยคที่ซับซ้อนได้เพื่อทำให้โครงสร้างประโยคสมบูรณ์ ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องของเอกพจน์/พหูพจน์ ฯลฯ ใช้สำนวนและคำศัพท์ที่หลากหลายได้ เช่น “ดังนั้น” และ “เนื่องจาก” เข้าใจระดับความแตกต่างของสิ่งที่เป็นนามธรรม หรือ ทางเลือกที่เป็นทางการ เช่น “ในสัญญาข้อตกลง” / “ในการยินยอม” และ “ดวงดาวถูกค้นพบเมื่อเร็ว ๆ นี้” / “เมื่อเร็ว ๆ นี้เนื่องที่มีการค้นพบดวงดาว”
53-63	B2	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ใช้คำที่เป็นส่วนประกอบหลังคำหลัก และหน่วยของคำอื่นๆ ในการสร้างรูปแบบคำที่เหมาะสม ดัดแปลงคำนามด้วยการเพิ่ม คำกริยาที่ใช้เป็นคุณศัพท์ขยายนาม อนุประโยคลักษณะเป็นคำคุณศัพท์ นามวลีที่มาขยายคำนามที่อยู่ข้างหน้า ฯลฯ ใช้คำที่หลากหลายและไม่ค่อยเป็นที่นิยมใช้กันได้ เข้าใจข้อจำกัดที่ใช้กับคำศัพท์เฉพาะ ใช้กับกริยวลี เช่น “อ้างถึง” ที่กำหนดให้มีคำบุพบทเฉพาะที่ต้องใช้ตามคำกริยาเฉพาะเท่านั้น รู้จักความแตกต่างที่ยอมรับได้ในกฎเกณฑ์พื้นฐานของไวยากรณ์ ตลอดจนข้อยกเว้นของกฎเกณฑ์เหล่านั้น
43-52	B1	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ใช้คำกริยาถูกต้องตามเวลา รวมทั้ง ในรูปแบบที่ประธานถูกกระทำ ใช้คำกริยาเชื่อมที่ง่ายและใช้คำที่ผนวกเข้าไป เช่น “มี” ในกรณีที่ขาดคำกริยาหลัก รู้จักว่าคำกริยาใดต้องการกรรม เช่น คำกริยารูปปกติ คำกริยานาม หรือ อนุประโยค ที่ขึ้นต้นด้วย “ที่” ใช้อนุประโยคที่มีคำที่ใช้ทั่วไป เช่น “ก่อน” หรือ “ถ้า” รู้จักโครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง หรือ อนุประโยค แม้เมื่อประธาน และคำกริยาอยู่ห่างกัน
32-42	A2	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ บางครั้งสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> แสดงให้เห็นถึงความคุ้นเคยกับคำกริยาบอกกาลเวลาที่ใช้อย่างน้อยที่สุด ใช้คำนามเอกพจน์ หรือ พหูพจน์ถูกต้องเป็นประธานประโยคในเนื้อความง่าย ๆ เชื่อมประธานกับคำนามหรือคำคุณศัพท์กับคำกริยาเชื่อมทั่วไปได้ รู้จักคำกริยาทั่วไปบางตัวที่ต้องมีคำนามมาเป็นกรรมรองรับได้ ใช้การเปรียบเทียบอย่างง่าย ๆ และคำสันธาน และคำบุพบททั่วไปได้

การสอบ TOEFL ITP® ความหมายระดับคะแนน

ความเข้าใจในการอ่าน

ระดับคะแนน TOEFL ITP®	ระดับ CEFR	ระดับความเชี่ยวชาญ
63-67	C1	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ติดตามการสนทนาในระดับประเด็นที่จะเข้าใจรายละเอียดข้อมูลและประเด็นสำคัญ ทั้งที่แสดงไว้ชัดเจนและโดยนัย แม้กระทั่งเมื่อ: <ul style="list-style-type: none"> ข้อความมีคำศัพท์ทางวิชาการที่ใช้ไม่บ่อยนักปะปนอยู่ด้วย เปรียบเทียบและแสดงความแตกต่าง ความสัมพันธ์ในเหตุและผล การแสดงอธิบาย ฯลฯ ที่ไม่แสดงไว้ชัดเจนหรือระบุด้วยคำโยงความ ข้อความที่หัวข้อเป็นนามธรรม เช่น การแต่งเพลง และ การทำภาพเคลื่อนไหวด้วยคอมพิวเตอร์
56-62	B2	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ประมวลผลข้อมูลเนื้อหาทางวิชาการหลายสาขาที่ต่างกันและเข้าใจข้อมูลรายละเอียดและประเด็นหลัก ทั้งที่แสดงไว้ชัดเจน และโดยนัย เมื่อเนื้อหา: <ul style="list-style-type: none"> มีคำศัพท์ทางวิชาการที่ใช้มากและคำโยงความทางวิชาการทั่วไป เป็นหัวข้อที่เป็นเชิงรูปธรรมที่กล่าวถึงวิทยาศาสตร์ทางกายภาพและทางสังคม (เช่น การก่อตัวของธารน้ำแข็ง พื้นผิวรอยคลื่นบนดวงจันทร์ ทฤษฎีการพัฒนาร่างของเด็ก)
48-55	B1	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ โดยปกติสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> เข้าใจคำอธิบายกระบวนการอย่างง่าย ๆ และการพรรณนาของเนื้อหาทางวิชาการที่มีการเน้นย้ำเป็นอย่างดี เข้าใจคำศัพท์ที่ใช้กันมากและเข้าใจข้อมูลที่ถอดความมา ติดตามการเปรียบเทียบระดับประโยคและการแสดงความแตกต่าง และเข้าใจความหมายที่สื่อด้วยคำสันธาน เช่น “และ” “หรือ” และ “แต่” เชื่อมความหมายประโยคอย่างง่าย ๆ ที่มีคำศัพท์ที่ใช้กันมากเข้าด้วยกันได้
31-47	A2	<p>ผู้เข้ารับการทดสอบในระดับนี้ บางครั้งสามารถที่จะ:</p> <ul style="list-style-type: none"> เข้าใจเนื้อหาทั่วไปในบางประโยคที่ใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจประเด็นหลักของบางเนื้อหาที่มีการเน้นย้ำประเด็น ด้วยการใช้คำศัพท์ที่สำคัญซ้ำ ๆ กันในหลาย ๆ ประโยค ติดตามการอ้างอิงในประโยคง่าย ๆ (เช่น “มัน” “พวกเขา”) เพื่อกำหนดคำอ้างอิงทางไวยากรณ์ของสรรพนาม หาข้อมูลที่ร้องขอในบางประโยคได้ ถ้ามีการชี้หน้าโดยตรงไปสู่ส่วนในของเนื้อหาที่มีข้อมูลนั้น (เช่น “ในบรรทัด x” “ในวรรค y”)